

nogensinde kan være, naar det ikke ligefrem skal være et ubetinget Ja. Ogsaa i sin Virkning er det forskjelligt. Jeg tilstaaer, at jeg havde betragtet Sagen saaledes, at dersom mit Forslag her blev vedtaget, sendt til Landstthinget, og det nærværende Ministerium maatte, efter hvad vi have hørt, være bestemt paa at fratræde, naar nogetsomhelst Andet end et ligefrem Ja blev givet, saa vilde et følgende Ministerium kunne komme til Landstthinget og sige: vi tage dette Ja, for derved at blive fri for Rigsdagens videre Behandling af Sagen. Der er dog en saare stor Forskiel imellem, naar et nyt Ministerium maa sige: vi maae komme tilbage til Rigsdagen igjen, eller naar et nyt Ministerium kan tage et Ja herfra, saasnart de fordrede Betingelser ere opfyldte; i et saadant Tilfælde vilde det for ethvert Ministerium, hvilket som helst, være overordentlig lettere at tage Stillingen, end det vilde være, naar der ligger et Nei herfra. Det er den store Forskiel, og den skal jeg bede meget vel lagt Mærke til, og uagtet Sagen nu ikke kan gaae paa den Maade, jeg havde tænkt mig, saa vil dog, jeg gjentager det, et saadant betinget Ja som Resultat af disse Forhandlinger efter min Mening være noget anderledes at tage imod for et Ministerium end et Nei vilde være. Jeg skal nu hermed overlade Sagen til Thingets Afgjørelse. Jeg har fra Begyndelsen af og skal vedblivende beklage, om man virkelig ved denne Leilighed skulde komme til at borttage en stor Deel af den politiske Lighed og Berettigelse, der er givet det danske Folk ved Danmarks Riges Grundlov; jeg troer, at selv indenfor Kongerigets Grændser kunde man have gjort Saameget, som her er opstillet i den 4de Betingelse, at man kunde gaae ud fra den Valgret, vi have, og saa satte sine Betingelser, i Henseende til hvad der skulde være betryggende, saaledes at der derved fremkom en Anerkjendelse af den Valgret, som er givet det danske Folk. Det er derimod en Underkjendelse af denne Valgret, det er Begyndelsen til at rokke ved den, naar man tager denne store vigtige Ret fra de ^{19/20}, som hidtil i 6 Aar have benyttet den; det er Noget, hvortil jeg ikke kan give min

Stemme, det er Noget, som jeg aldrig vilde kunne forsvare for mig selv, om jeg gjorde det.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne og aabne Mødet igjen iasten Kl. 7^{1/2}.

Mødet hævet Kl. 4^{1/2}.

To og Tyvende Møde.

(Fortsat.)

Onsdagen den 26de Septbr. Aften Kl. 7^{1/2}.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Standerborg Amts 2den Valgkreds (Schøler) har Ordet.

Schøler: Naar jeg ikke kan stemme for det foreliggende Forslag, da er det ikke, fordi jeg ikke kan være enig med den ærede Forslagsstiller om Forslaget, men fordi Ministeriet har afgivet den bestemte Erklæring, at det anseer et betinget Ja for eensbetydende med Nei, og fordi jeg efter den nyeste Dverveielse og Selvprøvelse er kommen til den Dverveielse, at jeg ikke kan fordrifte mig til at give dette Nei. Afseet derfra vilde jeg dog ikke, hvis jeg opfatter det rigtigt, være rolig ved at stemme for det 4de Punkt, saaledes som det foreligger. Jeg forudsætter nemlig, at om det nærværende eller et tilkommende Ministerium gif ind paa dette Forslag, „at Valget af de Medlemmer, der efter Udkastet skal indtræde ved directe Valg, idetmindste for Kongerigets Vedkommende, udgaae fra den repræsentative Grundvold, som er lagt ved vor bestaaende Forsatning,“ saa vilde herved i mine Tanker aabnes en vid Mark for et Ministerium, saaledes at det f. Ex. kunde sige: Ja vel, behold den frie Valgret, den kunne I vedblivende udøve gennem Valgmænd, ligesom til Landstthinget, men saa sætte vi en Valg-